

צדקה

הפרצוף של פוצי

פוצי הוא פרוגרסיבי מאוד. הוא לפעמים כל כך פרוגרסיבי עד שהוא משאיר אפילו את ירחמיאל המפא"יניק מאחור.

פעם החליט ירחמיאל להשתלט על נתניה. אבל זה היה קרוב לפורים, אז הוא היה צריך מסכה. מה עשה? לקח את הפרצוף של פוצי לכמה ימים, קנה בשמו חבר אחד במועצה והשתלט קצת על ה- עיר. אבל מה? לא כל יום פורים. תפשו ה- חברה את העסק. ורקו את ירחמיאל עם המ- סכה שלו.

אבל מהעסק של נתניה ראה פוצי ש- מסחר במסכות יכול להיות עסק טוב - פתח חנות גם בתל- אביב. אבל מה? ב- דרך, כשירחמיאל הלך לחנות של פוצי ומל- מל כל הזמן דברי- מוסר משיחי, תפשו אותו התל-אביבים ועשו לו איסה- בסיסה, ובינתיים אמרו לו כמה דברים באוזן: "ירחמיאל, ירחמיאל, חבל על הכסף בשביל המסכה. אפילו אם תלמד גרמנית או תתחפש לאשה - אנחנו מכירים אותך. עזוב את המסיכות ונסה פעם אחת להילחם כמו גבר."

מאז לא רואים את ירחמיאל. אומרים שהוא קיבל מקלט מדיני בקולנוע "מקסים" ובינתיים הזמין מומחה פרוגרסיבי יותר מארה"ב להכנת מסיכות באחריות.

שתה
תסס
תקבל פרס

על פתיחת הכינוס השנתי
מתכבד להודיע בזה
כנס הבפטיסטים בישראל
חול-המועד סוכות
22.10.1959 - 25.10.1959
בכפר הבפטיסטים פתח-תקוה.
בדבר פרטים נא לפנות:
טלפון 27586, תל-אביב
911965, פתח-תקוה.

הפתעה חדשה לשנה החדשה!

מכשיר הטלביזיה לילדים ולנוער, "ויסטומט" הגיע סוף סוף ארצה. אמנם, זו לא טלביזיה אמיתית, אבל ההנאה שיש משעשוע זה אינה פחותה ממנה. בכל מכשיר נמצא גלגל תמונות צבעוניות אותו ניתן להחליף בגלגלים האחרים שכבר הופיעו. עד היום הופיעו 8 גלגלים ומחס 3 המתארים את 3 הערים הראשיות והיתר אגדות ילדים. המכשיר עשוי בצורת טלביזיה, ובו זכוכיות מגדיות מיוחדות, הנותנות לתמונות את הרגשת הממד השלישי. מחירו הנמוך (2.950 ל"י כולל גלגל אחד, ו-0.850 ל"י כל גלגל נוסף) הופך אותו למכשיר בידור ושעשוע לכל אחד. בקרוב יוצאו גלגלים נוספים שיאפשרו לחזות ב- "תכניות" בידור שלמות. זהו, אם כן, ה"ויסטומט", מכשיר הבידור, המשעשע והמחונך, שיהוו ממנו הנאה רבה כל ילדי ישראל. דרך אגב: משקלו הקל של המכשיר (100 גרם כולל הגלגל) מאפשר לשלחו כמתנה לקרובים בחו"ל כדי שיכירו את ארצנו וכדי שגם לילדיהם תהיה הנאה מהמכשיר.

לקיים נשף בבית-הכנסת הגדול בתל-אביב. **הכתובת: בית-המשפט.** יום אחד אחרי התמונה הפסיק ברילב להיות סטודנט לרפואה. במקום זה החלו הצרות. דני ה- גבוה, בעל השערות השחורות, היה מסתובב בין סוחרי הצינורות, קונה מהם את סחור- רתם. הוא שילם עבור הצינורות בשיקים שהסתכמו בשלוש ספרות, היו משוכים על שם הפירסמה הידועה תריסול. באחד המקרים קנה צינורות מאלמנה רמת- גנית בסכום של 300 לירות. הוא מסר לה שיק על 500 ל"י, קיבל 200 לירות עודף במזומנים. איש מן המוכרים לא ידע כי ברי- לב פוטר מתריסול חודש אחד נישואיו.

סימנימים מיוחדים ופס מתכת העובר בתוך הנייר מבטיחים את הכסף מפני זיופים. שמיר אינו אוהב לספר לעונאי אחד את כל סיפוריו. לכל אחד הוא שומר מקרה אחד, כדי שהעונאים לא יחזרו כל פעם על אותו סיפור. רק על נקודה אחת לא רצה לדבר כלל: כמה משלם בנק-ישראל על כל ציור. "זה לא מעניין אף אחד", החליט, "העני- קר הוא העושר הציורי של השטרות." לא כולם היו שותפים לדעתו של שמיר על עושר הציורים. לפחות קבוצת אחיות לבושות סיגורים לבנים, שעברה השבוע ליד ביתו ברחוב שדרות-רוטשילד בתל-אביב, חשבה אחרת. "בחורה כל כך יפה הוא

שטר חצילירה

שטר לירה

שטר חמש לירות

ההווה, קשור עם העבר, לא קשור עם הפיחות

צייר, אמרה אחת בתרעומת, "ודחקה הדפיס אותה על השטר הנמוך של חצי לירה."

דרכי חיים

עזה כמוות אהבה

"למה איברתי את ראשי? איך לא ראיתי שהפושע הזה מסדר את בתי?" בכה השבוע גבר כבד-גוף, המוכר כאישיות מכובדת ב- עולם השעשועים. היתה לו סיבה טובה להצטער. כי ששה חודשים אחרי שהשיא את בתו הצעירה בת ה-20 לזן ברילב (27), הובא החתן הצעיר לבית-המשפט, נשלח לבלות תשעה חודשים בכלא תל-מונד. הרומן בין הצעירה החיננית והצעיר שהציג את עצמו כסטודנט לרפואה היה קצר ומ- היר. ברילב כבש בסערה את לב הצעירה, שיכנע אותה להתחתן איתו. ההורים החליטו לעזור לנוג הצעיר, שילמו אלף לירות כדי

הכסף לא עזר לברילב להיפטר מצרותיו, לבו נמשך למשחק קלפים. הוא שלח את אשתו לעבוד כפקידה בבית-המשפט. כשהת- פנה מהפצת שיקים חסרי כיסוי וממשחקי הקלפים, היה נוסע אל הפטיסיאטר ד"ר דויד רוזי, לקבלת טיפול נפשי. אולם מקבלי השיקים לא רצו להתחשב במצבו הנפשי של ברילב. הוא נראה להם מספיק אחראי למעשיו. אחרי שהוריו של ברילב, הגרים ברמת-גן, סירבו לשלם את חובו, לא נותרה למחזיקי השיקים שום בריר- רה. הם הכירו רק כתובת אחת: בית-המשפט. השבוע נידון ברילב לתשעה חודשי מא- סר. אשתו, העובדת כפקידה באותו בית- משפט, רק חייכה אליו, לא אמרה מילה. לה לא איכפת היה שבעלה פשע. היא לא רצתה להישמע לעצות הוריה להתגרש מן הבעל. "מה זה חשוב מה שהוא עשה", אמרה בקול שקט. "אני אוהבת אותו, זה העיקר."